

Bilag til F. t. L. ang. Konfiskation af tysk og japansk Ejendom.

Article 14.

The Parties, recognising that the realisation of assets by one Party may be harmful to the economy of another and may be prejudicial to non-enemy interests in the primary enterprise, express their willingness to enter into special Agreements to mitigate the consequences of realisation. Any discussions shall be without prejudice to Articles 12 and 13 (a) above.

Any Agreement entered into may provide for reimbursement to the Government of the secondary country by the Government of the primary country or any other form of compensation.

Article 15.

Article 14 shall not apply to property covered by Article 28.

Article 16.

The provisions of Part III shall be without prejudice to the application of the provisions of Parts I and II.

PART IV.

Property owned by Enterprises Organised Under the Laws of Germany.

Article 17.

The Parties, accepting that the burden of reparation ought to fall on Germany and not on Allied nationals, agree in principle that external capital assets of companies of German incorporation, in which there is a substantial non-German interest, should, so far as practicable, be excluded from the part of German property considered to be available as reparation.

Recognising the complexity and variety of particular cases, each Party agrees to receive and consider any application from other Parties, received before 1st January, 1949, relating to assets within its jurisdiction in order to determine in consultation with the other Parties concerned whether, how far, and in what manner, effect can be given to this principle.

Artikel 14.

Idet Parterne anerkender, at en Parts Realisation af Aktiver kan være til Skade for en anden Parts Økonomi og være præjudicerende for ikke fjendtlige Interesser i Primær-Virksomheden, udtrykker de deres Villighed til at afslutte særlige Aftaler for at mildne Følgerne af en saadan Realisation. Saadanne Forhandlinger skal dog ikke præjudicere ovenstaaende Artikler 12 og 13 (a).

Enhver afsluttet Aftale kan indeholde Bestemmelse om, at der af Primær-Landets Regering vil være at yde Erstatning eller anden Form for Kompensation til Sekundær-Landets Regering.

Artikel 15.

Artikel 14 finder ikke Anvendelse paa Aktiver, der omfattes af Artikel 28.

Artikel 16.

De i Kapitel III indeholdte Bestemmelser skal ikke præjudicere Anvendelsen af de i Kapitel I og II indeholdte Bestemmelser.

KAPITEL IV.

Aktiver, der ejes af Virksomheder, som er organiseret i Henhold til tysk Lovgivning.

Artikel 17.

Idet Parterne anerkender, at Erstatningsbyrden bør bæres af Tyskland og ikke af allierede Statsborgere, er de i Princippet enige om, at udenlandske Kapitalaktiver tilhørende Selskaber, der er indregistreret som tyske, og i hvilke der er en væsentlig ikke-tysk Interesse, saa vidt det er praktisk muligt, ikke bør inddrages under de tyske Aktiver, der anses som værende til Raadighed som Erstatning.

Idet det maa anerkendes, at mange Sager frembyder højest udviklede og forskelligartede Omstændigheder, indgaar hver Part paa inden den 1. Januar 1949 at modtage og tage under Overvejelse Henvendelser fra andre Parter angaaende Aktiver inden for dens Jurisdiktion, i den Hensigt i Samraad med de andre vedkommende Parter at